

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 239.524 van 24 oktober 2017
in de zaak A. 220.381/XIV-37.209**

In zake : Tony WIELS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Luc Brees
kantoor houdend te 2170 Merksem
Paasbloemstraat 85, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 1000 Brussel
Verenigingstraat 28
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 september 2016, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de minister van Justitie van 28 juli 2016 inzake verzoekers beroep tegen de beslissing van de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen van 31 juli 2015.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van

23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 oktober 2017.

Kamervoorzitter Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Luc Brees, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 31 juli 2015 weigert de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen verzoekers aanvraag tot het bekomen van vergunningen voor de aankoop en het bezit van een aantal vuurwapens.

3.2. Verzoekers beroep tegen die beslissing wordt op 28 juli 2016 door de gemachtigde van de minister van Justitie verworpen. In de motivering is in het bijzonder het volgende gesteld:

“DE WETTELIJKE VOORWAARDEN

Aan de hand van de stukken die zich in dossier bevinden kan worden vastgesteld dat u niet voldoet aan alle voorwaarden van art. 11, § 3 van de wapenwet, met name: [...]

- in zijn advies van 25 augustus 2015 heeft de lokale politie gesteld dat er geen meerderjarige gezinsleden zouden verblijven op uw adres. Uit het Rijksregister is echter gebleken dat uw meerderjarige zoon [...] is ingeschreven op uw adres. Er

werd geen verklaring toegevoegd waaruit blijkt dat uw zoon [...] geen bezwaar zou hebben tegen uw wapenbezit. Zodoende is aan deze voorwaarde niet voldaan; [...]”.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep - exceptie inzake het belang

Standpunt van de partijen

4. In haar memorie van antwoord merkt de verwerende partij, in haar repliek op het door verzoeker ontwikkelde tweede middel, op dat verzoeker bevestigt dat zijn meerderjarige zoon inwonend is en dat diens akkoord met zijn wapenbezit niet voorligt, hoewel zulks een wettelijke voorwaarde is. De verwerende partij meent dan ook dat “moet worden vastgesteld dat niet aan alle voorwaarden voldaan is”.

5. Verzoeker repliceert daarop in zijn memorie van wederantwoord dat het akkoord van zijn meerderjarige zoon slechts een formaliteit betreft en dat zijn zoon daar dadelijk toe bereid is maar het hem nooit werd gevraagd. Verzoeker stelt dadelijk aan die tekortkoming te kunnen remediëren zodat hij zeker en wel voldoet aan de wettelijke voorwaarden om de gevraagde vergunningen te bekomen.

Beoordeling

6. Artikel 11 van de wapenwet luidt:

“§ 1. Zonder een voorafgaande vergunning, verleend door de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de verzoeker, is het particulieren verboden een vergunningsplichtig vuurwapen of de daarbij horende munitie voorhanden te hebben. Deze vergunning kan slechts worden verleend na advies, binnen drie maanden na de aanvraag, van de korpschef van de lokale politie van de verblijfplaats van de verzoeker. De beslissing moet met redenen worden omkleed. De vergunning kan worden beperkt tot het voorhanden hebben van het wapen zonder munitie en ze is slechts geldig voor één wapen.

Indien blijkt dat het voorhanden hebben van het wapen de openbare orde kan verstoren of de wettige reden ingeroepen om de vergunning te bekomen, niet meer

‡CEKRLAEEG-BDBCAEV‡

bestaat, kan de gouverneur bevoegd voor de verblijfplaats van de betrokkene de vergunning volgens een door de Koning bepaalde procedure bij een met redenen omklede beslissing beperken, schorsen of intrekken na het advies te hebben ingewonnen van de procureur des Konings bevoegd voor deze verblijfplaats.

[...]

§ 3. De vergunning wordt slechts verleend aan personen die voldoen aan de volgende voorwaarden:

[...]

8° geen meerderjarige persoon samenwonend met de aanvrager verzet zich tegen de aanvraag;

[...]

Zijn evenwel onontvankelijk, de aanvragen ingediend door personen die niet voldoen aan de voorwaarden van 1° tot 4°, 6° en 8°, evenals zij die geen wettige reden opgeven zoals voorzien in de bepaling onder 9°”.

Uit het voormelde artikel 11, § 3, eerste lid, 8°, *juncto* § 3, tweede lid, van de wapenwet, volgt dat een aanvraag tot het voorhanden hebben van een vuurwapen niet ontvankelijk is, indien niet blijkt dat geen meerderjarige persoon samenwonend met de aanvrager, zich verzet tegen de aanvraag.

Het komt aan de aanvrager toe om bij zijn aanvraag alle vereiste gegevens en documenten te bezorgen, teneinde aanspraak te kunnen maken op het gevraagde.

7. Verzoeker erkent in zijn memorie van wederantwoord dat enig akkoord van de meerderjarige zoon die met hem samenwoont, niet is voorgelegd.

Wanneer aldus zoals te dezen niet voorligt dat de aanvrager voldoet aan de voorwaarde van artikel 11, § 3, eerste lid, 8°, van de wapenwet, is de gouverneur en, bij administratief beroep, de (gemachtigde van de) minister verplicht de aanvraag af te wijzen omdat de aanvrager de gestelde wettelijke voorwaarde niet vervult.

Uit wat voorafgaat volgt dat, zelfs indien de Raad van State besluit tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, dan nog zou de door verzoeker gevraagde vergunning opnieuw moeten worden geweigerd. Hieruit volgt dat verzoeker niet beschikt over het vereiste belang bij het beroep.

8. Het beroep is niet-ontvankelijk.

Het auditoraat heeft terecht gemeend dat de zaak met korte debatten een oplossing kan krijgen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig oktober tweeduizend zeventien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	

Joris Casneuf,	griffier.
----------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Geert Debersaques